

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 21.3.2018
COM(2018) 147 final

2018/0072 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

**kteřou se stanoví pravidla týkající se zdanění právnických osob v případě významné
digitální přítomnosti**

{SWD(2018) 81 final} - {SWD(2018) 82 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Digitální ekonomika mění způsob našich interakcí, spotřeby a podnikání. Digitální společnosti rostou mnohem rychleji než celá ekonomika, a tento trend bude pokračovat. Digitální technologie přinášejí společnosti mnoho výhod a z hlediska daní vytvářejí příležitosti pro správce daní a nabízejí řešení, která snižují administrativní zátěž, usnadňují spolupráci mezi správci daní a rovněž se zaměřují na daňové úniky.

Digitalizace však zároveň vyvíjí tlak na mezinárodní daňový systém, neboť dochází ke změnám obchodních modelů. Tvůrci politik se v současné době snaží najít řešení, která by zajistila spravedlivé a efektivní zdanění, jelikož se digitální transformace ekonomiky zrychluje a stávající pravidla zdanění právnických osob jsou zastaralá a nemohou tento vývoj dohnat. Uplatňování stávajících pravidel zdanění právnických osob na digitální ekonomiku vedlo k tomu, že místem zdanění zisků není místo, kde byla vytvořena hodnota. Stávající pravidla již zejména neodpovídají současnému kontextu, který umožňuje přeshraniční online obchodování probíhající bez fyzické přítomnosti, ve kterém podniky ve velké míře spoléhají na těžko ocenitelný nehmotný majetek a kde se uživateli vytvářený obsah a sběr dat staly hlavní činností při vytváření hodnot digitálními podniky. Subjekty působící na mezinárodní úrovni, jako je skupina G20, uznávají, že je potřeba pravidla daně z příjmu právnických osob přizpůsobit digitální ekonomice. Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) se této problematice věnovala v rámci projektu OECD/G20 BEPS¹. Na setkání v březnu 2017 skupina G20 požádala OECD, aby v dubnu 2018 předložila ministrům financí skupiny G20 předběžnou zprávu o dopadech digitalizace na zdanění. Dosáhnout dohody na celosvětové úrovni však bude pravděpodobně náročné.

Tyto problémy byly uvedeny ve sdělení Komise „Spravedlivý a efektivní daňový systém v Evropské unii pro jednotný digitální trh“, které bylo přijato dne 21. září 2017. Komise v něm předložila svou analýzu daňových problémů, které digitalizace světového hospodářství představuje. Následně byly Evropskou radou dne 19. října 2017 přijaty závěry², ve kterých bylo zdůrazněno, že je zapotřebí účinný a spravedlivý systém vhodný pro digitální věk, a zmíněno očekávání příslušných návrhů Komise, jež by měly být předloženy nejpozději na začátku roku 2018. Rovněž Rada ECOFIN ve svých závěrech ze dne 5. prosince 2017³ uvedla, že očekává příslušné návrhy Komise začátkem roku 2018 „s ohledem na relevantní vývoj prací probíhajících v rámci OECD a v návaznosti na posouzení právní i technické proveditelnosti a ekonomického dopadu možných reakcí na výzvy v oblasti zdanění zisků digitální ekonomiky.“

¹ Zpráva OECD o Akci 1 týkající se BEPS „Řešení daňových problémů v digitální ekonomice“ z roku 2015.

² Zasedání Evropské rady (19. října 2017) – Závěry (dokument EUCO 14/17).

³ Závěry Rady (5. prosince 2017) – Řešení výzev v oblasti zdanění zisků digitální ekonomiky (FISC 346 ECOFIN 1092).

Současná pravidla daně z příjmu právnických osob jsou založena na zásadě, že zisky by měly být zdaněny v místě, kde byla vytvořena hodnota. Nicméně, tato pravidla byla koncipována na počátku 20. století pro tradiční „kamenné“ podniky a při určování toho, co zakládá právo na zdanění v určité zemi („kde danit“) a jaká část příjmu právnických osob dané zemi náleží („jak vysoké daně vybírat“), z velké části vychází z fyzické přítomnosti v dané zemi bez ohledu na hodnoty vytvořené za účasti uživatelů v její jurisdikci. To znamená, že nerezidenti pro daňové účely podléhají zdanění v zemi pouze tehdy, pokud charakter jejich přítomnosti v zemi odpovídá stále provozovně⁴. Tato pravidla však nedokážou pojmut celosvětový dosah digitálních činností, v rámci kterých již fyzická přítomnost není podmínkou pro dodávání digitálních služeb. Jsou tudíž nezbytné nové ukazatele významné hospodářské přítomnosti, které umožní určit práva na zdanění ve vztahu k novým digitalizovaným obchodním modelům.

Podléhá-li podnik zdanění v určité zemi, je ovšem ještě třeba zisky vytvořené tímto podnikem určit a přiřadit této zemi. V současném rámci daně z příjmu právnických osob slouží pravidla stanovování převodních cen k přiřazení zisku nadnárodních skupin jednotlivým zemím na základě analýzy funkcí, aktiv a rizik v hodnotovém řetězci skupiny. V souvislosti se zdaněním obchodních zisků, které lze přičíst stále provozovně, se předpokládá samostatný subjekt⁵ a pokyny OECD pro stanovování převodních cen se použijí analogicky. Současná pravidla, která byla vytvořena pro tradiční obchodní modely, však neodrážejí skutečnost, že digitální obchodní modely mají, pokud jde o způsob vytváření hodnoty, odlišné vlastnosti než tradiční modely. To vyvolává narušení hospodářské soutěže a má negativní dopad na veřejné příjmy. Digitální ekonomika se výrazně spoléhá na nehmotná aktiva, jako jsou uživatelská data, a rozvíjí metody analýzy dat, aby z nich získala hodnotu. V nadnárodních skupinách se tyto obchodní modely stále více stávají hybnou silou a jejich hodnota se obtížně stanovuje. Problematika identifikace a oceňování nehmotných aktiv, jakož i stanovování jejich přínosu pro vytváření hodnoty v rámci skupiny, vyžaduje nové metody připisování zisku, které lépe odrážejí tvorbu hodnot v nových obchodních modelech.

Cílem tohoto návrhu je řešit otázky, které přináší digitální ekonomika, nastavením komplexního řešení v rámci stávajících systémů daně z příjmu právnických osob jednotlivých členských států. Předkládá společný systém zdaňování digitálních činností v EU, který řádně zohledňuje vlastnosti digitální ekonomiky.

Tento návrh zaprvé určuje pravidla stanovení zdanitelného vztahu u digitálních podniků obchodujících přes hranice v případech neexistence fyzické obchodní přítomnosti (dále jen „významná digitální přítomnost“). Tuto významnou digitální přítomnost je zapotřebí nově definovat, aby bylo možné stanovit a ochránit práva členských států na zdanění ve vztahu k novým digitalizovaným obchodním modelům.

Zadruhé, tento návrh stanoví zásady pro připisování zisku digitálním podnikům. Ty by měly lépe odrážet tvorbu hodnot digitálních obchodních modelů, které se výrazně opírají o nehmotná aktiva.

⁴ Článek 5 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku.

⁵ Článek 7 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku.

Tato směrnice se bude po provedení ve vnitrostátních právních předpisech členských států vztahovat na přeshraniční digitální činnosti v rámci Unie, a to i v případě, že příslušné smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi členskými státy nebyly odpovídajícím způsobem upraveny. Použije se rovněž v případě, že podnik založený v jurisdikci mimo Unii působí prostřednictvím významné digitální přítomnosti v členském státě, ve kterém neexistuje žádná smlouva o zamezení dvojího zdanění mezi příslušným členským státem a danou jurisdikcí.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tento návrh je součástí snah vyvíjených na úrovni EU a na mezinárodní úrovni s cílem přizpůsobit současný daňový rámec digitální ekonomice.

Na mezinárodní úrovni již byla nutnost zajistit, aby příjmy všech aktérů digitální ekonomiky podléhaly spravedlivému zdanění, identifikována ve zprávě o Akci 1 projektu BEPS zemí OECD/G20 a v průběžné zprávě OECD o zdanění digitální ekonomiky⁶, která byla předložena ministrům financí skupiny G20 v březnu 2018. Průběžná zpráva obsahuje různé možnosti, jak situaci řešit, a OECD hodlá nalézt řešení, které bude výsledkem konsensu, do roku 2020.

Komise uznává, že vzhledem k celosvětové povaze této problematiky by nalezení multilaterálních mezinárodních řešení zdanění digitální ekonomiky bylo ideální. Komise a OECD spolu v zájmu nalezení mezinárodního řešení úzce spolupracují. Avšak vzhledem ke komplexnosti této problematiky a široké škále otázek, jež je třeba vyřešit, bude dosažení pokroku na mezinárodní úrovni náročné a nalezení mezinárodního konsensu může nějaký čas trvat. Z toho důvodu se Komise rozhodla jednat. Tento návrh má přispět k probíhajícím pracím na úrovni OECD, jež jsou pro dosažení celosvětového konsensu v této oblasti i nadále zásadní. Navrhovaná směrnice předkládá vizi EU o způsobu, jakým problémy spojené s digitální ekonomikou komplexně řešit, a poslouží tak jako příklad v mezinárodních diskusích o řešení na celosvětové úrovni. EU by měla povzbuzovat a podporovat kroky, jež v tomto směru podnikají její globální partneři.

Na úrovni EU vychází tento návrh z četných iniciativ, které Komise podnikla s cílem zajistit spravedlivé a efektivní zdanění právnických osob v Unii⁷.

V širších souvislostech je třeba zdůraznit, že optimálním řešením k zajištění spravedlivějšího a efektivnějšího zdanění právnických osob v EU by byl návrh společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob (Common Consolidated Corporate Tax Base, dále jen „CCCTB“). Nicméně CCCTB v rámci své dosavadní oblasti působnosti nenabízí strukturální řešení některých důležitých otázek zdanění podniků v oblasti digitální ekonomiky. Je to proto, že CCCTB má omezenou oblast působnosti (je povinný pouze pro velké nadnárodní společnosti), a proto, že definice stálé provozovny v CCCTB vychází z definice, která se v současné době používá v mezinárodním měřítku. Kromě toho pravidla

⁶ Daňové problémy plynoucí z digitalizace – průběžná zpráva 2018 (*Tax Challenges Arising from Digitalisation – Interim Report 2018: Inclusive Framework on BEPS*), OECD Publishing, Paris, 2018. <http://dx.doi.org/10.1787/9789264293083-en>.

⁷ COM (2015) 302 final

CCCTB pro přidělování zisku (vzorec pro rozdělení) nemusí dostatečně pojmout digitální činnosti společnosti. CCCTB měl zahrnovat pravidla stanovení zdanitelného vztahu u digitální činnosti. Navíc, pokud jde o rozdělování zisku velkých nadnárodních skupin, by měl být přístup ke vzorci pro rozdělování v rámci CCCTB přizpůsoben tak, aby bylo možné efektivně zachytit digitální činnosti. Komise vítá změny ve zprávách Hospodářského a měnového výboru Evropského parlamentu o společném základu daně z příjmů právnických osob a CCCTB, které jsou dobrým základem pro další práci na zajištění spravedlivého zdanění digitálních činností⁸. Komise je připravena spolupracovat s členskými státy a Parlamentem a přezkoumat, jak mohou být ustanovení této směrnice začleněna do CCCTB.

Tato směrnice je součástí balíčku, který obsahuje rovněž doporučení členským státům, aby do svých smluv o zamezení dvojího zdanění se třetími zeměmi zahrnovaly odpovídající pravidla týkající se významné digitální přítomnosti a přidělování zisku, dále návrh směrnice zahrnující prozatímní řešení a sdělení uvádějící kontext a vysvětlující propojení uvedených návrhů.

Komise členským státům doporučuje, aby reprodukovaly ustanovení obsažená v této směrnici také ve smlouvách o zamezení dvojího zdanění se třetími zeměmi, neboť v případě existence smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi členským státem a jurisdikcí mimo Unii mohou pravidla platné smlouvy o zamezení dvojího zdanění převážet nad navrhovanými ustanoveními o významné digitální přítomnosti.

Kromě toho Komise dnes předkládá návrh směrnice zahrnující prozatímní řešení – daň z digitálních služeb (DDS) – jako jednoduché prozatímní řešení zdanění digitálních činností v EU. Daň z digitálních služeb představuje daň z příjmů plynoucích z poskytování některých digitálních služeb⁹. Daň z digitálních služeb by se měla uplatňovat pouze dočasně, dokud nebude nalezeno komplexní řešení.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh je rovněž v souladu se strategií pro jednotný digitální trh¹⁰, v níž se Komise zavázala zajistit jednotlivcům a podnikům přístup k online činnostem za podmínek spravedlivé hospodářské soutěže a také zpřístupnit lidem a podnikům digitální příležitosti a posílit postavení Evropy jako světového vůdce v oblasti digitální ekonomiky.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právní předpisy Unie týkající se daní jiných než daně z obratu spadají do oblasti působnosti článku 115 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Toto ustanovení stanoví, že opatření

⁸ Zpráva ze dne 22. února 2018 o návrhu směrnice Rady o společném základu daně z příjmu právnických osob

(COM(2016) 0685 – C8-0472/2016 – 2016/0337(CNS)) a zpráva ze dne 26. února 2018 o návrhu směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB) (COM(2016) 0683 – C8-0471/2016 – 2016/0336(CNS)).

⁹ Návrh směrnice Rady o společném systému daně z příjmů plynoucích z poskytování některých digitálních služeb („daň z digitálních služeb“), COM(2018) 148 final.

¹⁰ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě, (COM(2015) 192 final, 6. května 2015).

pro sbližování právních předpisů podle tohoto článku mají přímý vliv na vytváření nebo fungování vnitřního trhu.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Tento návrh je v souladu se zásadou subsidiarity. S ohledem na to, že digitální podniky mohou operovat přes hranice bez jakékoliv fyzické přítomnosti, a to jak uvnitř Unie, tak i ze třetích zemí, jsou zapotřebí jednotná pravidla, která zajistí, aby platili daně v místě, kde vytváří zisk. Vzhledem k přeshraničnímu rozměru digitálních činností je nezbytná iniciativa EU, která má větší přidanou hodnotu ve srovnání s tím, čeho by mohlo dosáhnout množství vnitrostátních opatření. K přímému a jednotnému uplatňování pravidel o významné digitální přítomnosti v Unii je nezbytná společná iniciativa v rámci vnitřního trhu s cílem zajistit rovné podmínky pro všechny členské státy a poskytnout daňovým poplatníkům právní jistotu. Jednostranné a různorodé přístupy jednotlivých členských států by mohly být neúčinné a v důsledku vzniku protichůdných přístupů vnitrostátních politik, narušení trhu a daňových překážek pro podniky v EU by mohly roztržít jednotný trh. Je-li cílem přijmout řešení fungující pro vnitřní trh jako celek, je jedinou vhodnou cestou koordinovaná iniciativa na úrovni EU.

- **Proporcionalita**

Navrhovaná směrnice je k dosažení požadovaného cíle nezbytná, vhodná a přiměřená. Nezahrnuje harmonizaci sazeb daně z příjmu právnických osob v EU, a tudíž neomezuje schopnost členských států ovlivňovat požadovanou výši příjmů z daní z příjmu právnických osob. Nezasahuje do výběru vnitrostátních politik, pokud jde o rozsah intervence veřejného sektoru a skladbu daňových příjmů. Navrhuje účinnější způsob zdanění digitálních činností plátců daně z příjmu právnických osob působících v EU s ohledem na účinnější fungování vnitřního trhu.

- **Volba nástroje**

Výše uvedená narušení vnitřního trhu lze řešit pouze použitím závazných právních předpisů a sbližováním daňových právních předpisů prostřednictvím společného legislativního rámce. „Měkké“ právo by nebylo optimální volbou, neboť by členské státy měly možnost jej vůbec neuplatňovat, nebo by mohlo vést k nekonzistentnímu přístupu. Takový výsledek by byl velmi nežádoucí. Mohl by vyvolat nedostatek právní jistoty daňových poplatníků a zároveň ohrozit cíle koordinovaného a soudržného systému daně z příjmů právnických osob na vnitřním trhu.

V souladu s článkem 115 SFEU „*Rada...jednomyslně přijímá směrnice o sbližování právních a správních předpisů členských států, které mají přímý vliv na vytváření nebo fungování vnitřního trhu.*“ Smlouva tedy nařizuje, aby v oblasti zdanění jiné než daň z obrátu (na kterou se vztahuje článek 113 SFEU) měly právní předpisy výlučně podobu směrnic.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Konzultační strategie se zaměřila na tři hlavní skupiny zúčastněných stran: správce daně členských států, podniky a občany. Dvě hlavní konzultační činnosti zahrnovaly otevřenou veřejnou konzultaci, která v průběhu 12 týdnů od 26. října 2017 do 3. ledna 2018 obdržela celkem 446 odpovědí, a cílený průzkum, který byl zaslán všem správcům daně v EU. Pokud jde o komplexní řešení, představuje návrh na digitální přítomnost v EU upřednostňovaný přístup pro více než polovinu respondentů konzultací se zúčastněnými stranami¹¹. Upřednostňovaná možnost byla shodná pro obě skupiny zúčastněných stran: podle 14 z 21 vnitrostátních správců daně a 58 % ze 446 respondentů otevřené veřejné konzultace může návrh „digitální přítomnosti v EU“ nejlépe řešit aktuální problémy týkající se mezinárodních daňových pravidel digitální ekonomiky. Zúčastněné strany nebyly výslovně dotazovány na upřednostňovaný přístup, pokud jde o jurisdikce mimo EU. Členové Platformy pro řádnou správu daní (složené ze všech správců daně v rámci EU a 15 organizací zastupujících podniky, občanskou společnost a daňové odborníky) byli o této iniciativě také informováni a byly zjišťovány i jejich názory. Dále byly zohledněny také spontánní příspěvky.

• Posouzení dopadů

Posouzení dopadů pro účely tohoto návrhu projednal Výbor Komise pro kontrolu regulace dne 7. února 2018. Výbor vydal k návrhu kladné stanovisko spolu s několika doporučeními, která byla zohledněna. Stanovisko výboru, doporučení a vysvětlení, jakým způsobem byla doporučení zohledněna, jsou uvedeny v příloze 1 pracovního dokumentu útvarů Komise, který je připojen k tomuto návrhu. Pro přehled toho, kdo by byl tímto návrhem dotčen a jakým způsobem, viz přílohu 3.

V posouzení dopadů tohoto návrhu byly prověřeny jak možnosti zásadní reformy, tak i jiné možnosti změn v rámci stávajícího mezinárodního daňového systému. V důsledku omezené právní a/nebo politické proveditelnosti byly vyloučeny zásadnější reformy, které v této fázi nepředstavují reálné možnosti. Místo toho by se řešení mělo zaměřovat na revizi stávajícího pojetí stále provozovny a pravidel přidělování zisku. Zároveň bylo zamítnuto řešení pouze v rámci návrhu CCCTB, a to z toho důvodu, že rozsah jeho působnosti by byl příliš omezený na to, aby bylo možné navrhnout strukturální řešení, které by se mohlo prosadit i mimo EU. Upřednostňovanou možností řešení problému v rámci EU tedy byla samostatná směrnice zahrnující modernizaci pravidel týkajících se stále provozovny a pravidel přidělování zisku.

4. ROZPOČTOVÉ DOPADY

Tento návrh směrnice nebude mít žádné důsledky pro rozpočet EU.

¹¹ Viz příloha 2 posouzení dopadů.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Pravidla obsažená v tomto návrhu by měla být začleněna do systémů daní z příjmu právnických osob v členských státech a návrhu Komise na CCCTB a v konečném důsledku by se měla na mezinárodní úrovni odrážet v odpovídajících změnách vzorové úmluvy OECD o daních. Po přijetí směrnice bude Komise sledovat její provádění a uplatňování v úzké spolupráci s členskými státy.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Oblast působnosti (článek 2)

Tento návrh se týká plátců daně z příjmu právnických osob registrovaných nebo usazených v EU, jakož i podniků registrovaných nebo usazených v jurisdikci mimo Unii, pro kterou nebyla sjednána smlouva o zamezení dvojího zdanění s členským státem, ve kterém je zjištěna významná digitální přítomnost daňového poplatníka. Návrh se netýká podniků, které jsou registrovány nebo usazeny v jurisdikci mimo Unii, pro kterou existuje platná smlouva o zamezení dvojího zdanění s členským státem, ve kterém je zjištěna významná digitální přítomnost, aby nedocházelo k porušování uvedených smluv o zamezení dvojího zdanění. Může však nastat odlišná situace, pokud příslušná daňová smlouva s jurisdikcí mimo Unii obsahuje podobné ustanovení o významné digitální přítomnosti, které zakládá podobná práva a povinnosti ve vztahu k této jurisdikci mimo Unii.

Definice (článek 3)

Tento článek obsahuje definice různých pojmů nezbytných pro uplatňování ustanovení směrnice (mimo jiné pojmy digitální služby, digitální rozhraní, příjmy, subjekt, uživatel a zdaňovací období).

Digitální služba je taková služba, která je poskytována přes internet nebo elektronickou síť a z její povahy vyplývá, že její poskytování je v podstatě automatizované a vyžaduje minimální lidský zásah. Tato definice odpovídá definici „elektronicky poskytovaných služeb“ v článku 7 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, a zahrnuje stejný druh služeb.

S cílem vyloučit zdanitelný vztah založený pouze na místě spotřeby není pouhý prodej zboží nebo služeb uskutečněný s využitím internetu nebo elektronické sítě považován za digitální službu. Například poskytování přístupu (za odměnu) k digitálnímu trhu pro účely nákupu a prodeje automobilů je digitální služba, ale samotný prodej automobilu přes takovou internetovou stránku není digitální služba.

Potřeba minimálních lidských zásahů znamená, že služba zahrnuje minimální lidský zásah na straně *dodavatele* bez ohledu na úroveň lidského zásahu na straně uživatele. Služba se považuje za službu vyžadující pouze minimální lidský zásah také v situacích, kdy dodavatel

na počátku systém vytvoří, pravidelně jej udržuje nebo opravuje v případě, že se objeví problémy s jeho fungováním.

Významná digitální přítomnost (článek 4)

Pojem významné digitální přítomnosti má zakládat zdanitelný vztah v jurisdikci. Měla by tedy být považována za doplněk stávajícího pojmu stálé provozovny. Navrhovaná pravidla stanovení zdanitelného vztahu digitálního podniku v členském státě vycházejí z příjmů z poskytování digitálních služeb, počtu uživatelů digitálních služeb nebo počtu smluv na poskytování digitální služby. Tato kritéria slouží jako prostředek ke zjištění „digitální stopy“ podniku v určité jurisdikci na základě určitých ukazatelů ekonomické aktivity. Měla by odrážet závislost digitálních podniků na široké uživatelské základně, na zapojení uživatelů a uživatelských příspěvcích, jakož i na hodnotě, kterou pro podnik uživatelé vytvářejí. Kritéria by měla zohledňovat různé typy obchodních modelů. Digitální obchodní modely jsou velmi různorodé. Některé mohou mít velmi širokou uživatelskou základnu, zatímco jiné mohou mít menší uživatelskou základnu, avšak i přesto mohou mít významný objem uživatelských příspěvků, pokud každý jednotlivý uživatel přispívá vysokou hodnotou. Dále by kritéria měla zajišťovat srovnatelné zacházení v různých členských státech bez ohledu na velikost a neměla by se vztahovat na nepodstatné případy.

Pro výše uvedená tři uživatelská kritéria (příjmy, počet uživatelů a počet smluv) jsou stanoveny různé prahové hodnoty. V členském státě existuje významná digitální přítomnost, pokud je splněno jedno nebo více z následujících kritérií: pokud příjmy z poskytování digitálních služeb uživatelům v jurisdikci přesáhnou ve zdaňovacím období 7 000 000 EUR, pokud počet uživatelů digitální služby v členském státě přesáhne ve zdaňovacím období 100 000, nebo pokud počet obchodních smluv na poskytování digitálních služeb přesáhne 3 000.

Jak je vysvětleno v posouzení dopadů¹², zásadní je, aby byly jednotlivé prahové hodnoty nastaveny dostatečně vysoko, aby bezpečně vylučovaly malé případy, kdy by příjmy, které lze připsat významné digitální přítomnosti, nepokrývaly ani náklady stálé provozovny na dodržování daňových předpisů, a aby tím byla při uplatňování těchto tří alternativních kritérií zaručena proporcionalita. Prahová hodnota příjmů je nastavena tak, aby pokrývala odhadované náklady na dodržování předpisů spojené s provozováním další stálé provozovny, byť s nízkými sazbami. Prahová hodnota počtu uživatelů by měla odrážet podobnou hodnotu v peněžním vyjádření vycházející z průměrných příjmů na uživatele. Do prahové hodnoty počtu obchodních smluv by se měly promítnout pouze smlouvy mezi podniky, protože jejich hodnota bude pravděpodobně významnější než hodnota smluv uzavřených s fyzickými osobami. Prahová hodnota počtu smluv mezi podniky by proto měla být výrazně nižší než prahová hodnota počtu uživatelů.

Zisky, které lze připsat významné digitální přítomnosti (článek 5)

¹² Viz oddíl 6.3.

Navrhovaná pravidla přidělování zisku významné digitální přítomnosti vycházejí ze stávajícího rámce platného pro stále provozovny. Potvrzují zásadu, podle které by významné digitální přítomnosti měly být přičítány zisky, jež by získala na základě určitých významných hospodářských činností prováděných prostřednictvím digitálního rozhraní, zejména pokud jde o jednání s jinými částmi podniku v případě, že by byla samostatným a nezávislým podnikem, který se za stejných či obdobných podmínek zabývá stejnými či obdobnými činnostmi, a to s přihlédnutím k používaným aktivům, vykonávaným funkcím a převzatým rizikům. Schválený přístup OECD tak zůstává základní zásadou pro připsování zisků významné digitální přítomnosti. Uvedený rámec musí být odpovídajícím způsobem upraven, aby odrazil způsob vytváření hodnot digitálními činnostmi. V rámci funkční analýzy stále provozovny ve skutečnosti není kritérium významných rozhodovacích funkcí, které se týkají převzetí rizika a hospodářského vlastnictví aktiv v souvislosti s digitálními činnostmi, dostačující k zajištění připsání zisku významné digitální přítomnosti, jež odráží tvorbu hodnoty. Tato situace nastává, když významná digitální přítomnost funguje prostřednictvím digitálního rozhraní bez jakékoliv fyzické přítomnosti v určité jurisdikci nebo když v jurisdikci významné digitální přítomnosti nejsou vykonávány žádné významné rozhodovací funkce.

Ve funkční analýze významné digitální přítomnosti by měly být činnosti související s daty a uživateli prováděné podnikem prostřednictvím digitálního rozhraní považovány za hospodářsky významné funkce relevantní pro připsání hospodářského vlastnictví aktiv a rizik významné digitální přítomnosti. Přiřazování zisku by mělo zohledňovat vývoj, zlepšování, údržbu, ochranu a využívání nehmotných aktiv při provádění hospodářsky významných činností digitální přítomnosti, i když nejsou spojeny s rozhodovacími funkcemi ve stejném členském státě.

Například při získávání nových uživatelů sociální sítě hraje soubor nehmotných aktiv, která by byla přičitatelná podnikání sociální sítě, klíčovou roli při zajišťování pozitivních externalit sítě, tj. že se uživatelé mohou připojit k velkému počtu dalších uživatelů. Rozšíření sítě, kterého je dosaženo prostřednictvím významné digitální přítomnosti, posiluje tentýž soubor nehmotných aktiv. Tento soubor nehmotných aktiv by byl dále posílen zpracováním dat uživatelů, které by sociálním sítím umožnilo prodávat reklamní prostor za prémiovou cenu, neboť by tento reklamní prostor byl přizpůsoben zájmům uživatelů.

Z toho vyplývá, že by funkce související s vývojem, zlepšováním, údržbou, ochranou a využíváním jedinečných nehmotných aktiv byly typické pro významnou digitální přítomnost. Každá z hospodářsky významných činností přispívá jedinečným způsobem k tvorbě hodnot v digitálních obchodních modelech a je nedílnou součástí těchto modelů. Metoda rozdělení zisku by tedy byla často považována za nejvhodnější způsob připsování zisků významné digitální přítomnosti. V této souvislosti by možné faktory rozdělení mohly zahrnovat výdaje vynaložené na výzkum, vývoj a uvádění na trh (které lze připsat významné digitální přítomnosti oproti výdajům, které lze připsat ústředím a/nebo jakékoli jiné významné digitální přítomnosti v jiných členských státech), jakož i počet uživatelů v členském státě a údaje shromážděné v jednotlivých členských státech.

Navrhovaná pravidla stanovují pouze obecné zásady přidělování zisků významné digitální přítomnosti, přičemž přesnější pokyny pro rozdělování zisků by mohly být vypracovány v rámci příslušných mezinárodních fór nebo na úrovni EU.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kteřou se stanoví pravidla týkající se zdanění právnických osob v případě významné digitální přítomnosti

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹³,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁴,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rychlá transformace globální ekonomiky v důsledku digitalizace přináší nové tlaky na systémy daně z příjmu právnických osob jak na úrovni Unie, tak i na mezinárodní úrovni, a vyvolává otázky ohledně schopnosti stanovit, kde by digitální společnosti měly platit daně a kolik by měly platit. Ačkoliv subjekty působící na mezinárodní úrovni, jako je skupina G20, uznávají potřebu přizpůsobit pravidla daně z příjmu právnických osob digitální ekonomice, dosažení dohody na celosvětové úrovni bude pravděpodobně náročné.
- (2) Zpráva o Akci 1 týkající se eroze základu daně a přesouvání zisku (BEPS) „Řešení daňových problémů v digitální ekonomice“, kterou OECD zveřejnila v říjnu 2015, uvedla několik různých přístupů ke zdanění digitální ekonomiky, které pak podrobněji vyhodnotila ve své zprávě „Daňové problémy plynoucí z digitalizace – průběžná zpráva 2018“. Z důvodu urychlování digitální transformace ekonomiky narůstá potřeba hledat řešení, která by zajistila spravedlivé a efektivní zdanění digitálních společností.
- (3) Sdělení Komise „Spravedlivý a efektivní daňový systém v Evropské unii pro jednotný digitální trh“, které bylo přijato dne 21. září 2017, uvádí, že k určení toho, kde je vytvářena hodnota podniků a jak by tato hodnota měla být připisována pro daňové účely, jsou potřebná nová mezinárodní pravidla specifická pro výzvy, které s sebou přináší digitální ekonomika. Tato nová pravidla by vyžadovala reformu stávajících mezinárodních daňových pravidel týkajících se definice stále provozovny a přidělování zisku použitelných pro digitální činnosti.
- (4) Evropská rada v závěrech ze dne 19. října 2017 zdůraznila potřebu efektivního a spravedlivého daňového systému vhodného pro digitální éru a uvedla, že očekává

¹³ Úř. věst. C , , s.

¹⁴ Úř. věst. C , , s. .

předložení příslušných návrhů Komise nejpozději na začátku roku 2018¹⁵. Závěry ze zasedání Rady ECOFIN ze dne 5. prosince 2017 zdůraznily, že globálně přijímaná definice stálé provozovny a související pravidla stanovování převodních cen a přiřazování zisku by měly nadále hrát stěžejní úlohu i při řešení výzev spojených se zdaněním zisků digitální ekonomiky, a podpořily úzkou spolupráci mezi EU, OECD a dalšími mezinárodními partnery při řešení výzev v oblasti zdanění zisků digitální ekonomiky¹⁶.

V tomto ohledu by členské státy měly mít povinnost zahrnout do svých vnitrostátních systémů zdanění příjmů právnických osob pravidla, která jim umožní uplatňovat své daňové nároky. Měly by tedy být vyjasněny různé daně z příjmu právnických osob uplatňované v členských státech. Tato pravidla by měla rozšířit definici stálé provozovny a stanovit zdanitelný vztah významné digitální přítomnosti v příslušných jurisdikcích. Kromě toho by měly být stanoveny obecné zásady pro přidělování zdanitelných zisků takovéto digitální přítomnosti. Tato pravidla by se v zásadě měla vztahovat na všechny daňové poplatníky z řad právnických osob bez ohledu na to, kde mají daňovou rezidenci, ať již v Unii nebo mimo ni.

- (5) Tato pravidla by se však neměla vztahovat na subjekty, které jsou daňovými rezidenty v jurisdikci mimo Unii, pro kterou existuje platná smlouva o zamezení dvojího zdanění s členským státem, v němž existuje významná digitální přítomnost, a to pokud taková smlouva neobsahuje ustanovení o významné digitální přítomnosti, která zakládá podobná práva a povinnosti ve vztahu k této jurisdikci mimo Unii jako tato směrnice. Cílem je zabránit jakémukoli rozporu se smlouvami o zamezení dvojího zdanění s jurisdikcemi mimo Unii, jelikož jurisdikce mimo Unii obecně nejsou vázány právními předpisy Unie.
- (6) Aby mohla být vytvořena solidní definice zdanitelného vztahu digitálního podniku v členském státě, musí tato definice vycházet z příjmů z poskytování digitálních služeb, počtu uživatelů a počtu obchodních smluv na poskytování digitálních služeb. Použité prahové hodnoty by měly odrážet význam digitální přítomnosti pro různé druhy obchodních modelů a zohlednit různé stupně přínosu k procesu tvorby hodnot. Dále by měly zajišťovat kompatibilní zacházení v různých členských státech bez ohledu na velikost a neměly by se vztahovat na nepodstatné případy. Prodej zboží nebo služeb, který je usnadněn použitím internetu nebo elektronické sítě, by neměl být považován za digitální službu ve smyslu této směrnice.
- (7) Aby mohla být významná digitální přítomnost podniku zdaněna v jiné jurisdikci v souladu s vnitrostátními právními předpisy této jurisdikce, je nezbytné stanovit zásady připisování zisku této významné digitální přítomnosti. Pravidla by měla být založena na současných zásadách připisování zisku a měla by vycházet z funkční analýzy vykonávaných funkcí, použitých aktiv a rizik převzatých významnou digitální přítomností při provádění jejích hospodářsky významných činností prostřednictvím digitálního rozhraní. Zvláštní pozornost by měla být věnována skutečnosti, že značná část hodnoty digitálního podnikání vzniká tam, kde se nacházejí uživatelé a kde jsou shromažďovány a zpracovávány údaje o uživateli, jakož i tomu, kde jsou poskytovány digitální služby. Vzhledem k tomu, že hospodářsky významné činnosti vykonávané významnou digitální přítomností přispívají jedinečným způsobem k tvorbě hodnot v digitálních obchodních modelech, měla by být k dosažení

¹⁵ Zasedání Evropské rady (19. října 2017) – Závěry (dokument EUCO 14/17).

¹⁶ Závěry Rady (5. prosince 2017) – Řešení výzev v oblasti zdanění zisků digitální ekonomiky (FISC 346 ECOFIN 1092).

spravedlivého rozdělení zisku významné digitální přítomnosti obvykle použita metoda rozdělení zisku. To by však nemělo zabránit tomu, aby daňový poplatník použil alternativní metodu v souladu s mezinárodně uznávanými zásadami, pokud daňový poplatník prokáže, že na základě výsledku funkční analýzy je uvedená alternativní metoda v souladu s mezinárodně uznávanými zásadami vhodnější. Je rovněž velmi důležité, aby faktory rozdělení zisku silně korelovaly s tvorbou hodnot.

- (8) Hlavním cílem této směrnice je zlepšit odolnost vnitřního trhu jako celku za účelem řešení problémů zdanění digitalizované ekonomiky. Tohoto cíle nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni jednotlivých členských států, neboť digitální podniky mohou operovat přes hranice bez jakékoliv fyzické přítomnosti v dané jurisdikci, a jsou proto potřebná pravidla, která zajistí, aby podniky platily daně v jurisdikci, ve které vytváří zisk. Vzhledem k tomuto přeshraničnímu rozměru má iniciativa na úrovni Unie ve srovnání s tím, čeho by mohlo dosáhnout množství vnitrostátních opatření, větší přidanou hodnotu. K zajištění jednotného uplatňování pravidel o významné digitální přítomnosti v Unii je nezbytná společná iniciativa v rámci vnitřního trhu. Jednostranné a různorodé přístupy jednotlivých členských států by mohly být neúčinné a v důsledku vzniku protichůdných přístupů vnitrostátních politik, narušení trhu a daňových překážek pro podniky v Unii by mohly vést k roztržitému jednotnému trhu. Jelikož cílů této směrnice lze lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (9) Je nezbytné zajistit, aby veškeré zpracování osobních údajů prováděné v souvislosti s touto směrnicí bylo prováděno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹⁷, včetně povinností přijmout příslušná technická a organizační opatření nezbytná k plnění povinností uložených uvedeným nařízením, a to zejména těch, které se týkají zákonnosti zpracování, bezpečnosti zpracovatelských činností, poskytování informací a práv subjektů údajů či záměrné a standardní ochrany osobních údajů. Osobní údaje by měly být vždy, kdy je to možné, anonymizovány.
- (10) Komise by měla pět let po vstupu této směrnice v platnost zhodnotit její provádění a podat o něm Radě zprávu. Členské státy by měly Komisi poskytnout veškeré informace, které jsou k tomuto hodnocení nezbytné. Měl by být zřízen poradní výbor DigiTax, který by se zabýval otázkami týkajícími se uplatňování této směrnice.
- (11) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011¹⁸ zavázaly, že v odůvodněných případech oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva doplní o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (12) Členské státy by měly mít povinnost uplatňovat ustanovení této směrnice od dalšího zdaňovacího období začínajícího po uplynutí lhůty pro provedení směrnice. Tím se zajistí, že se nová ustanovení začnou ve všech členských státech uplatňovat v co

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹⁸ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

možná srovnatelném termínu, ovšem s přihlédnutím k tomu, že různé členské státy mohou mít odlišná zdaňovací období,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, DEFINICE A OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla rozšíření pojmu stálé provozovny, jak je uplatňován pro účely daně z příjmu právnických osob v každém členském státě, tak, aby zahrnoval významnou digitální přítomnost, jejímž prostřednictvím je zcela nebo částečně vykonávána hospodářská činnost. Tato směrnice rovněž stanoví určité zásady připsování zisků významné digitální přítomnosti nebo v souvislosti s ní pro účely daně z příjmu právnických osob.

Článek 2

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na subjekty bez ohledu na to, kde mají daňovou rezidenci, ať již v členském státě, nebo ve třetí zemi.

Nicméně, v případě subjektů, které jsou daňovými rezidenty ve třetí zemi, s níž má dotýčný členský stát sjednanu smlouvu o zamezení dvojího zdanění, se tato směrnice použije pouze tehdy, obsahuje-li uvedená smlouva ve vztahu ke třetí zemi ustanovení obdobná článkům 4 a 5 této směrnice, a jsou-li tato ustanovení v platnosti.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „daní z příjmu právnických osob“ jedna z daní z příjmů právnických osob uvedených v příloze I nebo následně zavedená podobná daň;
- 2) „digitálním rozhraním“ jakýkoli software, včetně webové stránky nebo její části a aplikací včetně mobilních aplikací, který je přístupný uživatelům;
- 3) „adresou internetového protokolu (IP)“ série čísel přiřazených síťovým zařízením pro usnadnění jejich komunikace přes internet;
- 4) „uživatel“ jakákoli fyzická osoba nebo podnik;
- 5) „digitálními službami“ služby, které jsou poskytovány přes internet nebo elektronickou síť a z jejichž povahy vyplývá, že jejich poskytování je v podstatě automatizované a vyžaduje minimální lidský zásah, a nejsou uskutečnitelné bez informačních technologií, a to zejména:
 - a) poskytování digitalizovaných produktů obecně, včetně programového vybavení a jeho změn nebo aktualizací;
 - b) služby poskytování nebo podpory obchodní nebo osobní prezentace na elektronické síti, jako je například internetová stránka;

- c) služby automaticky generované z počítače přes internet nebo elektronickou síť v reakci na zadání konkrétních dat příjemcem;
- d) úplatný převod práva dát do prodeje zboží nebo službu na internetové stránce fungující jako trh online, kde potenciální kupující podávají nabídky automatizovaným postupem a kde jsou strany informovány o uskutečnění prodeje elektronickou poštou automaticky generovanou počítačem;
- e) internetové balíčky služeb, v nichž tvoří telekomunikační složka doplňkovou a podřízenou část, jinými slovy balíčky, které jdou nad rámec pouhého přístupu k internetu a které zahrnují jiné složky, jako například obsahové stránky umožňující přístup k aktualitám, zprávám o počasí, turistickým informacím, prostor pro hry, web-site hosting, přístup k diskusím online nebo jiné podobné složky;
- f) služby uvedené v příloze II.

Digitální služby nezahrnují služby uvedené v příloze III, ani prodej zboží nebo jiných služeb, který je usnadněn použitím internetu nebo elektronické sítě.

6) „příjmy“ výnosy z prodeje a z jakýchkoli jiných transakcí, očištěné o daň z přidané hodnoty a ostatní daně a poplatky vybírané jménem státních orgánů, ať jsou peněžní nebo nepeněžní povahy, včetně výnosů ze zcizení aktiv a práv, z úroků, dividend a jiných forem rozdělení zisku, výnosů z likvidace, licenčních poplatků, dotací a grantů, přijatých darů, odškodnění a dobrovolných plateb. Příjmy zahrnují také nepeněžní dary poskytnuté daňovým poplatníkem. Příjmy nezahrnují vlastní kapitál získaný daňovým poplatníkem ani dluhy vrácené daňovému poplatníkovi;

7) „subjektem“ jakákoli právnická osoba nebo právní uspořádání, které vykonává hospodářskou činnost prostřednictvím společnosti nebo struktury transparentní pro daňové účely;

8) „zdaňovacím obdobím“ daňový rok pro daň z příjmu právnických osob, kalendářní rok nebo jakákoli jiná doba použitelná pro účely daně z příjmu právnických osob;

9) „přidruženým podnikem“ subjekt, který je s dotyčným subjektem spojen jedním nebo několika z těchto způsobů:

- a) jeden z nich se podílí na řízení druhého tím, že je v postavení umožňujícím vykonávat významný vliv na druhý subjekt;
- b) jeden z nich se podílí na kontrole druhého prostřednictvím přímé nebo nepřímé účasti, která přesahuje 20 % hlasovacích práv;
- c) jeden z nich se podílí na kapitálu druhého prostřednictvím vlastnického práva, a to přímo nebo nepřímo, které přesahuje 20 % kapitálu druhého subjektu.

Pokud se na řízení, kontrole či kapitálu téhož subjektu podílí více než jeden subjekt, a to jedním nebo několika způsoby uvedenými v písmenech a) až c), všechny tyto subjekty se považují rovněž za vzájemně přidružené podniky.

Pokud se tentýž subjekt podílí na řízení, kontrole či kapitálu více než jednoho subjektu, a to jedním nebo několika způsoby uvedenými v písmenech a) až c), všechny tyto subjekty se považují rovněž za vzájemně přidružené podniky.

V případě nepřímých účastí se splnění kritérií podle písmen b) a c) určí vynásobením držených procentních podílů na jednotlivých úrovních hierarchie. U subjektu, který drží více než 50 % hlasovacích práv, se má za to, že drží 100 %.

KAPITOLA II

VÝZNAMNÁ DIGITÁLNÍ PŘÍTOMNOST

Článek 4

Významná digitální přítomnost

1. Pro účely daně z příjmů právnických osob se předpokládá existence stálé provozovny, pokud existuje významná digitální přítomnost, díky níž je hospodářská činnost plně nebo částečně vykonávána.
2. Odstavec 1 doplňuje a neovlivňuje ani neomezuje použití jakéhokoli jiného testu podle práva Unie nebo vnitrostátního práva k určení existence stálé provozovny v členském státě pro účely daně z příjmu právnických osob, ať již konkrétně ve vztahu k poskytování digitálních služeb, nebo jinak.
3. Má se za to, že „významná digitální přítomnost“ v členském státě v určitém zdaňovacím období existuje, pokud hospodářská činnost vykonaná v tomto období zcela nebo zčásti sestává z poskytování digitálních služeb prostřednictvím digitálního rozhraní a je splněna jedna nebo více z následujících podmínek, pokud jde o poskytování těchto služeb subjektem vykonávajícím danou hospodářskou činnost společně s poskytováním jakýchkoli takových služeb prostřednictvím digitálního rozhraní jednotlivými přidruženými podniky daného subjektu:
 - a) podíl celkových příjmů v daném zdaňovacím období a vyplývajících z poskytování daných digitálních služeb uživatelům nacházejícím se v daném členském státě v daném zdaňovacím období přesahuje 7 000 000 EUR;
 - b) počet uživatelů jedné nebo více digitálních služeb nacházejících se v daném zdaňovacím období v daném členském státě přesahuje 100 000;
 - c) počet obchodních smluv o poskytování takové digitální služby, které jsou v daném zdaňovacím období uzavřeny uživateli nacházejícími se v daném členském státě, přesahuje 3 000.
4. Pokud jde o využívání digitálních služeb, má se za to, že se uživatel v určitém zdaňovacím období nachází v určitém členském státě, pokud v daném zdaňovacím období používá v dotyčném členském státě zařízení pro přístup k digitálnímu rozhraní, jehož prostřednictvím jsou digitální služby poskytovány.
5. Pokud jde o uzavírání smluv o poskytování digitálních služeb:
 - a) smlouva se považuje za obchodní smlouvu, jestliže ji uživatel uzavřel během vykonávání hospodářské činnosti;

b) má se za to, že se uživatel v určitém daňovém období nachází v určitém členském státě, pokud je v daném daňovém období daňovým rezidentem daného členského státu pro účely daně z příjmu právnických osob nebo je rezidentem pro účely daně z příjmu právnických osob ve třetí zemi, avšak má v dotčeném členském státě stálou provozovnu.

6. Členský stát, v němž je zařízení uživatele používáno, se určí podle adresy internetového protokolu (IP adresy) zařízení nebo jakýmkoli jiným způsobem geolokalizace, je-li tento způsob přesnější.

7. Podíl celkových příjmů uvedený v odst. 3 písm. a) se určí v poměru k počtu použití zařízení v daném zdaňovacím období uživateli nacházejícími se kdekoli na světě pro přístup k digitálnímu rozhraní, jehož prostřednictvím jsou digitální služby poskytovány.

Článek 5

Zisky, které lze připsat významné digitální přítomnosti, nebo zisky s ní související

1. Zisky, které lze připsat významné digitální přítomnosti v členském státě nebo které s ní souvisí, podléhají zdanění pouze v rámci daně z příjmů právnických osob daného členského státu.

2. Zisky, které lze přičíst významné digitální přítomnosti, nebo s ní související jsou ty, které by digitální přítomnost získala, kdyby byla samostatným a nezávislým podnikem, který se za stejných či obdobných podmínek zabývá stejnými či obdobnými činnostmi prostřednictvím digitálního rozhraní, zejména při jednání s jinými částmi podniku, a to s přihlédnutím k vykonávaným funkcím, používaným aktivům a převzatým rizikům.

3. Pro účely odstavce 2 stanovení zisků, které lze připsat významné digitální přítomnosti, nebo zisků s ní souvisejících, vychází z funkční analýzy. Za účelem určení funkcí a připsání hospodářského vlastnictví aktiv a rizik významné digitální přítomnosti je třeba vzít v úvahu hospodářsky významné činnosti, které tato přítomnost vykonává prostřednictvím digitálního rozhraní. Za tímto účelem se činnosti související s daty a uživateli prováděné podnikem prostřednictvím digitálního rozhraní považují za hospodářsky významné činnosti významné digitální přítomnosti, které takové přítomnosti připisují rizika a hospodářské vlastnictví aktiv.

4. Při určování zisků, které lze připsat významné digitální přítomnosti podle odstavce 2, je třeba náležitě zohlednit hospodářsky významné činnosti vykonávané významnou digitální přítomností, které jsou důležité pro vývoj, zlepšování, údržbu, ochranu a využívání nehmotných aktiv podniku.

5. Hospodářsky významné činnosti vykonávané významnou digitální přítomností prostřednictvím digitálního rozhraní zahrnují mimo jiné tyto činnosti:

- a) sběr, uchovávání, zpracování, analýzu, šíření a prodej údajů uživatelů;
- b) sběr, uchovávání, zpracování a zobrazování obsahu vytvořeného uživateli;
- c) prodej online reklamního prostoru;
- d) zpřístupňování obsahu vytvořeného třetí stranou na digitálním trhu;
- e) poskytování jakékoliv digitální služby neuvedené v písmenech a) až d).

6. Při určování zisků, které lze připsat významné digitální přítomnosti podle odstavců 1 až 4, použijí daňoví poplatníci metodu rozdělení zisku, pokud daňový poplatník neprokáže, že alternativní metoda založená na mezinárodně uznávaných zásadách je s ohledem na výsledky funkční analýzy vhodnější. Faktory rozdělení mohou zahrnovat výdaje vynaložené na výzkum, vývoj a uvádění na trh, jakož i počet uživatelů a údaje shromážděné v jednotlivých členských státech.

KAPITOLA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 6

Přezkum

1. Komise pět let po vstupu této směrnice v platnost zhodnotí její provádění a podá o něm Radě zprávu.
2. Členské státy poskytnou Komisi veškeré informace, které jsou pro hodnocení provádění této směrnice nezbytné.

Článek 7

Výbor pro zdanění digitální ekonomiky

1. Zřizuje se poradní výbor pro zdanění digitální ekonomiky nazvaný „výbor DigiTax“.
2. Výbor DigiTax se skládá ze zástupců členských států a Komise. Předsedou výboru je zástupce Komise. Agendu sekretariátu výboru zajišťuje Komise.
3. Výbor DigiTax přijme svůj jednací řád.
4. Výbor DigiTax posoudí otázky týkající se uplatňování této směrnice, které vznesl předseda výboru, ať už z vlastního podnětu nebo na žádost zástupce členského státu, a informuje Komisi o svých závěrech.

Článek 8

Omezení údajů shromažďovaných od uživatelů

Údaje, které mohou být od uživatelů shromažďovány pro účely použití této směrnice, se omezují na údaje uvádějící členský stát, ve kterém se uživatelé nacházejí, aniž by umožňovaly identifikaci uživatele.

Článek 9

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2019. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy budou uplatňovat od 1. ledna 2020 ve vztahu ke zdaňovacím obdobím, která začínají k tomuto datu nebo později.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo na směrnici musí být odkázáno při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 10

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 11

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Radu

předseda / předsedkyně